

Stran 2	Uvodnik
Stran 3	Poročilo o kakovosti
Stran 4	Kadri in usposabljanje
Stran 5	Predstavljamo oddelke: Pakirnica
Stran 6	Tehnologija: Montažni stroj
Stran 7	Sejem
Stran 8,9	20. obletnica Polycoma
Stran 10,11	OŠ Poljane: Humanitarna akcija za Pakistan Vrtec Agata: Obisk v Polycomu
Stran 12	Novoletna zabava, Smučanje v Nassfeldu

Uvodnik

Veliko novega naenkrat

V letošnjem letu smo zaradi širitve obsega proizvodnje zaposlili že 18 novih delavcev. Zdaj je na vrsti njihovo usposabljanje, upamo pa, da bo večina osvojila potrebna znanja in da jih bomo lahko po šestmesečni poskusni dobi zaposlili za nedoločen čas. V usposabljanje novih zaposlenih so se vključili vsi izmenovodje, vodje proizvodnje s pomočniki, vodja tehnologije, vodja kontrole, vodja pakirnice in vodja orodjarne. Vodje ostajajo v podjetju tudi v popoldanskem času in učijo nove zaposlene. Poleg internega imamo tudi zunanje izobraževanje in dodatna šolanja za določene materiale in izdelke.

Vedeli smo, da bo ogromno novih projektov in izdelkov, ki smo jih pridobili v lanskem letu, vplivalo na delo vseh procesov v podjetju, vendar nas je vse skupaj kar malce presenetilo. V proizvodnji mora izmenovodja zdaj upravljati s skupino 12, 13 delavcev v kletni in srednji etaži ter v novem delu, kar je preveč. Odločili smo se za ustanovitev celic (za vsako etažo posebej), vodje celic pa bodo skrbeli za celoten proizvodni proces – od surovine do končnega produkta in skladiščenja.

Izdelki so vse bolj zahtevni

Če smo lani skupaj ugotovili, da s preprostimi izdelki za nas ni prihodnosti, moramo zagristi v nove projekte. Novi, zahtevnejši izdelki so na vedno višji ravni. V prejšnjih številkah Polyanca smo predstavili izdelavo z dvema robotoma. Trenutno razvijamo projekt za Skupino Danfoss, za katero bomo izdelali brizgalno orodje z vgrajeno »štanco«. Danes morajo za izdelek, ki naj bi ga v prihodnje naredili z našim orodjem, zaposleni v Danfossu delati v treh izmenah, veliko pa je tudi ročnega dela. Danfoss je že naš dolgoletni partner, zato nam zaupa, novo tehnologijo pa smo pred kratkim

Nadaljevanje na 2. strani

Nadaljevanje s 1. strani

predstavili tudi na celodnevni konferenci, na kateri so bili Danfossovi ljudje iz Nemčije, Danske in Črnomlja zelo navdušeni nad našimi rešitvami.

Vse zahtevnejši projekti in izdelki z višjo dodano vrednostjo zahtevajo tudi vse večjo usposobljenost ljudi. Zelo dobro moramo razviti vse procese, da jih bo lahko proizvodnja hitreje prevzemala, zato je veliko odgovornega dela na plečih projektnih vodij, ki skrbijo za kompleten razvoj procesov. Prav zato imamo zdaj enkrat tedensko sestanke prav na temo razvoja procesov. Procesi morajo biti tako urejeni, da dobi proizvodnja povsem pripravljeno dokumentacijo – od tehnoloških postopkov, kontrolnih planov, vseh navodil, ... Pomembno je, da projektni vodja pripelje projekt od naročila do proizvodnje v taki fazi, da ima vso ustrezno dokumentacijo in da lahko proizvodnja preprosto prevzame posel. Projekte bomo odslej merili tudi po tem, kako uspešno smo ga izvedli v celoti, ne samo po prodajnih rezultatih in realizaciji.

Nismo se ustavili

Kljub temu, da imamo že zdaj veliko novih projektov, se s tem ne zadovoljujemo. Samo v letošnjem letu smo pridobili že 18 novih, ker je naša komerciala zelo uspešna. Poslovanje v januarju je bilo za 30 odstotkov večje kot v lanskem januarju, res pa je, da smo zaradi novih projektov tudi veliko vlagali. Nabavili smo ogromno surovin, zamenjati smo morali transformatorsko postajo, kupili smo dva nova brizgalna stroja in enega viličarja, tri milijone tolarjev smo vložili

tudi v programsko opremo za orodjarjo; povečal se je tudi strošek plač. Kljub vsem investicijam pa pričakujemo v prihodnjih mesecih tudi do 50 odstotkov večjo realizacijo v primerjavi z enakim obdobjem v lanskem letu.

Ugotovili smo, da nam preprostejši izdelki s serijami od petsto do tisoč kosov vzamejo zelo veliko časa, zato jih bomo dali v kooperacijo. Tudi za druge manjše in manj zahtevne operacije, kot so sestavljanje, pakiranje, vrezovanje navojev, rezkanje, struženje in tiskanje bomo poiskali zunanje izvajalce. Pri velikih serijah te operacije vgradimo v postopek, pri manjših pa nam to predstavlja motnjo v procesu. Zdaj smo v fazi zbiranja in popisovanja teh procesov, iščemo pa že ustrezne izvajalce, s katerimi bomo sklenili pogodbe o sodelovanju. Razmišljamo, da bomo v ta namen tudi zaposlili enega koordinatorskega, ki bo skrbel za iskanje potencialnih dobaviteljev in za njihov razvoj, za naročila in točnost dobav – tako na orodnem kot na proizvodnem delu. Zmogljivosti orodjarne imamo namreč zasedene do konca maja in če dobimo večje naročilo, nam kooperanti izdelajo ohišje, srce izdelamo pa mi. Velik potencial pri zunanjih kooperantih vidimo v sodelovanju s Centrom slepih in slabovidnih, s čimer bi ubili dve muhi na en mah. V letošnjem letu je namreč začel veljati zakon o spodbujanju zaposlovanja invalidov in v Polycomu bomo s sodelovanjem z invalidnim podjetjem pridobili dvoje – pomagali bomo invalidnemu podjetju, hkrati pa bodo oni pomagali nam, s tem ko bodo prevzeli manjše serije in storitve sestavljanja, tiskanja, pakiranja, ...

S širitvijo proizvodnje se nam povečujejo tudi potrebe po skladiščnih prostorih. Najprej smo mislili, da bomo celotno skladiščno poslovanje prepustili zunanjemu izvajalcu, vendar smo ugotovili, da bi bilo to za nas predrago. Zdaj smo se odločili za nakup skladiščnih prostorov v velikosti od 1.300 do 1.700. S selitvijo skladišča v Škofjo Loko bomo pridobili prostore za proizvodnjo, ki pa naj bi se enkrat v bližnji prihodnosti v celoti preselila v povsem nove prostore. Še vedno čakamo, kaj bo z novo obrtno cono v občini Gorenja vas-Poljane in na ponudbo od župana. V tej ali v kakšni drugi obrtni coni bomo zgradili nove prostore v velikosti 6.000 m², kjer bodo nova brizgalnica in novi skladiščni prostori. Ko bodo novi prostori nared, bomo prodali skladišče in celotno skladiščno poslovanje preselili v nove prostore. V obstoječem objektu pa bodo prostori za montažo in orodjarjo. Terminsko ni še nič določena. Na občini še pripravljajo zaključno dokumentacijo in upamo na primerno ponudbo z občine.

Smo v istem čolnu

Zavedamo se, da je v Polycomu v zadnjem času zelo naporno, saj je veliko novosti. Prav zato bi rad vsem zaposlenim sporočil, da jim vodstvu zaupa in stoji ob strani. Verjamemo v sposobnost uprave in naših zaposlenih. Skupaj se moramo podpirati in spodbujati, saj smo v istem čolnu. Če se bomo vsi skupaj zavzeli za boljše delo in pomagali drug drugemu, bomo družno odveslali lepi prihodnosti naproti.

Iztok Stanonik

Foto: Urška Jereb

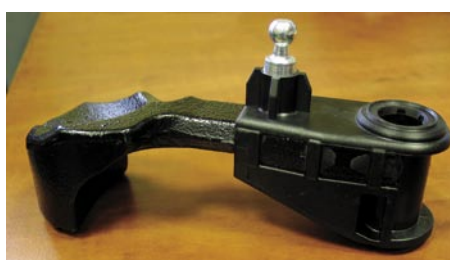
Dosegamo ustaljeno raven

Spremljanje izbranih kazalcev

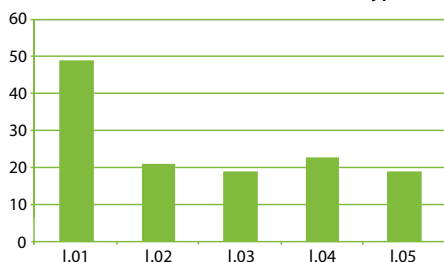
Učinkovitost sistema kakovosti spremljamo mesečno z izbranimi kazalci, ki so neustrezna kakovost, število reklamacij, stroški reklamacij, skupni stroški za zagotavljanje kakovosti ter PPM (PPM = število slabih delov na milijon dobavljenih). Spremljamo PPM za kupce avtomobilske industrije, kupce ostalih področij in dobavitelje. Našteti kazalniki v letu 2005

niso dosegali negativnih rezultatov. Trende učinkovitosti sistema spremljamo po letih s kazalniki gibanja neustrezne kakovosti, številom reklamacij in zadovoljstvom kupca. V letu 2005 so kazalniki dosegali ustaljeno raven.

Mateja Šenk

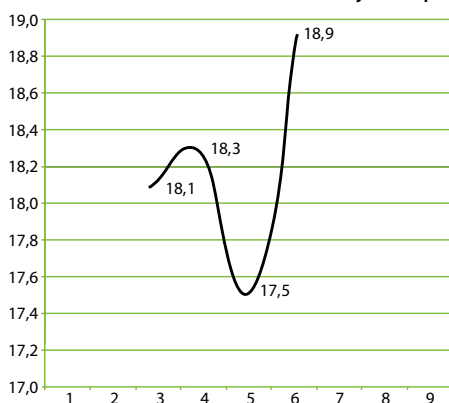
Število reklamacij po letih

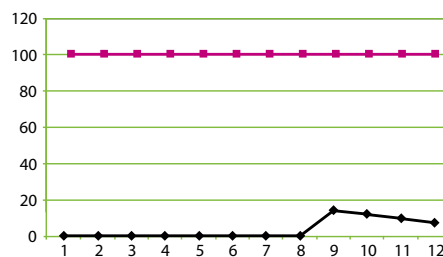
Neustrezna kakovost po letih 01-05

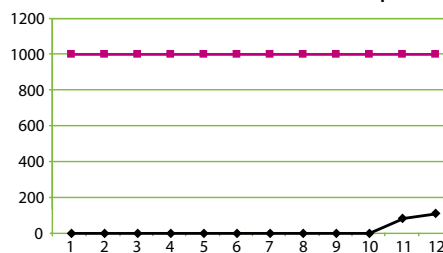
Zadovoljstvo kupca

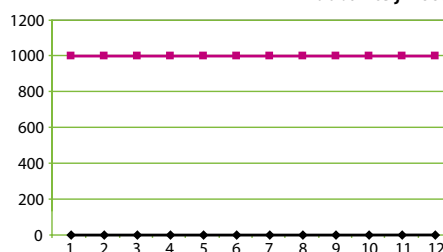
PPM AI 2005

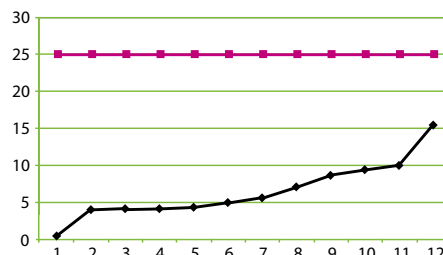
PPM ostali kupci 2005

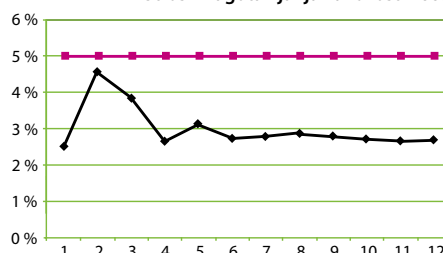
PPM dobavitelji 2005

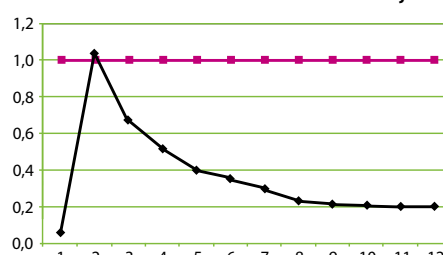
Število reklamacij 2005

Stroški zagotavljanja kakovosti 2005

Stroški reklamacij 2005

Legenda: —■— cilj —●— trenutna vrednost

Ocena delovanja sistema za leto 2005

Leto	Neustrezna kakovost %	Reklamacije	Zadovoljstvo kupca	PPM Avtomobilska industrija	PPM Ostali kupci	Stroški zagotavljanja kakovosti
2000	/					
2001		49				
2002	1,93	21	18,1	/	/	/
2003	2,42	19	18,3	6,7	/	/
2004	1,39	23	17,5	80	/	/
2005	1,26	19	18,9	9,3	95,46	2,56

Povprečna starost zaposlenih je 32 let

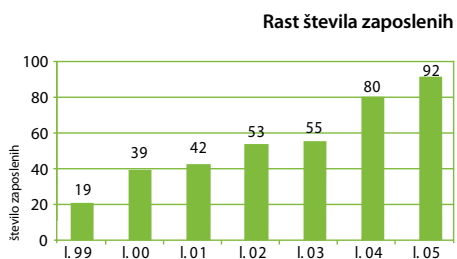
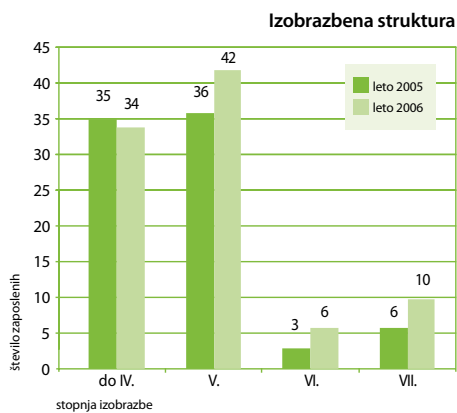
Za usposabljanje smo namenili 19 milijonov tolarjev

Ob koncu leta 2005 je bilo v Polycomu 92 zaposlenih, kar je pomenilo 15 odstotkov več kot leto pred tem. Pri tem velja dodati, da smo samo v letošnjem letu do konca marca zaposlili 18 novih sodelavcev, kar kaže še na hitrejšo rast podjetja. Podatek, ki je vreden omembe, je tudi ta, da je povprečna starost zaposlenih 32 let!

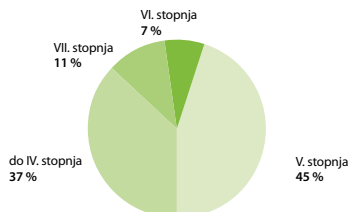

Skupina tečajnikov pri strokovni angleščini

V skladu s spremembami tržišča, notranjo politiko ter osebnim razvojem sodelavcev smo znotraj oddelkov ali med oddelki pre-razporedili devet sodelavcev. V lanskem letu je bilo sedem prekinitev delovnega razmerja, kar predstavlja 7,6-odstotno menjavo zaposlitve (fluktuacija). Seštevek bolniških odsotnosti je znašal 2.672 ur, kar predstavlja 1,5 odstotka vseh opravljenih ur dela oziroma 0,89 odstotka v masi plač.

Izobrazbena struktura

V šolskem letu 2005/06 smo dodelili osem štipendij, opravljanje strokovne prakse pa smo omogočili 18 dijakom oziroma študentom. Naložbam v usposabljanje smo v lanskem letu namenili kar 19 milijonov tolarjev, kar predstavlja 1,58 odstotka od lanskih prihodkov oziroma 6,7 odstotka od bruto plače na zaposlenega. Sodelavci so se usposabljali na različnih področjih. Veliko pozornost smo namenili internim pa tudi ostalim usposabljanjem na strokovnem, jezikovnem in računalniškem področju ter usposabljanjem za kakovost in stalne izboljšave.

Besedilo in foto: Urška Jereb

	TOP	SREDNJI	NIŽJI	SKUPAJ/ povprečje
število zaposlenih	13	36	37	86
ur usposabljanj	1210	2793	1588	5591
ur usposabljanj na zaposlenega	93	78	43	65

Prosta delovna mesta

Kot zanesljiv partner pri proizvodnji tehnično zahtevnih izdelkov vabimo nove sodelavce:

TEHNOLOG v proizvodnji predelave plastičnih mas

Vaše delo bo obsegalo pripravo in zagon strojev, sodelovanje pri razvoju orodja do končnega izdelka, reševanje tekoče problematike na strojih. Delo je 2-izmensko.

Pričakujemo:

- V. st. izobrazbe strojne ali elektro smeri
- zaželene izkušnje na področju brizganja plastičnih mas
- sposobnost iskanja in uvajanja tehnoloških rešitev
- sposobnost za timsko delo, samoiniciativnost in natančnost
- znanje angleškega jezika
- MS Office

ORODJAR

Vaše delo bo obsegalo pripravo in obdelavo novih orodij za brizganje plastike za redno funkcioniranje (priprava ogrodja orodja, vrezovanje, poliranje, brušenje in ostale ročne obdelave), končno sestavo oziroma montažo orodja. Delo je 1-izmensko, zaposlitev je namdomestna za določen čas 6 mesecev.

Pričakujemo:

- IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri
- 5 let delovnih izkušenj pri ročnem sestavljanju orodij
- MS Office

PROIZVODNI DELAVEC v proizvodnji predelave plastičnih mas

Vaše delo bo upravljanje s stroji za brizganje plastike, opravljanje raznovrstnih del v proizvodnji in montaži plastičnih izdelkov. Delo je 3-izmensko.

Pričakujemo:

- najmanj IV. stopnja izobrazbe tehnične smeri
- samoiniciativnost, delavnost, natančnost in odgovornost do dela

Zanesljive in samostojne kandidate vljudno vabimo, da pošljete prijave do 10. 4. 2006 na naslov POLYCOM Škofja Loka, d. o. o., Poljane nad Škofjo Loko 76, 4223 Poljane nad Škofjo Loko ali na e-naslov: urska.jereb@polycom.si.

Pakirnica

Prebiranje izdelkov v pakirnici je brez napak

Oddelek pakirnice bi lahko imenovali tudi oddelek za pomoč v proizvodnji, prebiranje in sortiranje kosov, montiranje, čiščenje in podobno. Skratka, gre za oddelek, ki je »deklica za vse«. Vodja oddelka je Stanka Pintar, ki razporeja punce na delovna mesta po vsem podjetju – tam, kjer jih potrebujejo. Poleg nje so v pakirnici zaposlene še štiri punce, ena od teh je vedno tudi popoldne, in en fant, ki dela polovičen delovni čas, štiri ure dnevno. »Včasih je v proizvodnji toliko dela, da moram poklicati tudi študente, ki pa večinoma točno vedo, kaj morajo delati. Eni študenti so pri nas že skorajda abonirani, saj sodelujejo z nami tudi po pet let,« razlaga Stanka.

Največ dela za pakirnico je v povezavi s proizvodnjo, kjer je treba dvakrat na izmeno preveriti kakovost izdelkov. Če se izkaže, da ima kontrolirani izdelek kakšno napako, dobijo punce iz pakirnice v pregled celotno serijo. Izdelke morajo prebrati in ugotoviti, ali so še kakšni kosi z napako. Pri določenih izdelkih mora biti nadzor 100-odstoten in ne samo dvakrat na izmeno, zato se lahko tam večkrat pojavijo napake. »Iz pakirnice priskočimo na pomoč kolegom v proizvodnji, ko gredo na malico, saj stroji delajo nepretrgoma. Včasih je treba koga nadomestiti tudi zaradi bolniškega ali rednega dopusta, sicer pa nas v pakirnici s študenti vred porabijo še za kakšna dodatna dela kot so montaže, dodelave, porezave, čiščenje, vrtnanje in podobno,« pojasnjuje Stanka.

Cilj: štirje dnevi

Cilj, ki si ga je postavila pakirnica je, da se nalogi čim prej zaključijo. Načeloma je tako, da bi morali serijo izdelkov po koncu proizvodnje v štirih dneh prebrati, stehati in uskladiščiti. »To pa vedno ni mogoče. Včasih je treba urgentno prebrati kakšne izdelke za nekega kupca; včasih ni dovolj študentov, tako da kakšna serija ni končana v štirih dneh. Logično je, da ustrezemo tistemu kupcu, ki se mu mudi,« dodaja Stanka.

Vse punce v pakirnici, vključno z vodjo, so v podjetju že od 5 do 8 let, zato poznajo proizvodni proces in lahko suvereno pomagajo pri delovnem procesu. Podobno je tudi z nekaterimi študenti, ki že več let sodelujejo s Polycomom. Je pa to – skupaj s študenti – kar velika skupina skoraj 20 ljudi, ki jih je treba znati koordinirati, motivirati in voditi. Stanki Pintar gre to kar dobro od rok, saj rada dela z ljudmi. Seveda pa je treba biti včasih tudi

psiholog, saj niso vedno vsi najboljše volje. Stanka Pintar: »Treba je pač pametno krmariti med vsemi in lahko rečem, da sem včasih kar začudena, ko pogledam na uro in vidim, da je že dve popoldne. Če imaš delo, ura res hitro teče.«

Stanka Pintar je kot vodja pakirnice zainteresirana tudi za dodatna znanja in se je rada udeleževala delavnic na temo

Od leve proti desni: Tjaša Pintar, Marjeta Čadež, Janez Peternelj, Nataša Jesenko, Stanka Pintar (manjka Maruša Štibilj)

medsebojnih odnosov in boljše komunikacije, ki jih je organizirala profesorica pedagogike Majda Šavko. »Z različnimi prijemi je spremljala naše obnašanje in ocenjevala naše sposobnosti za vodenje skupine. Takšne delavnice ti dajo kar nekaj vsebin za razmišljanje,« ocenjuje Stanka.

Napake in reklamacije

Pakirnica je zadnja kontrola kakovosti izdelkov. Ali se jim kljub skrbnemu prebiranju izmuzne kakšen izdelek z napako? Doslej ni bilo prav veliko takih primerov, ugotavlja Stanka Pintar. Tisto, kar so prebrali v pakirnici, je bilo 100-odstotno in

niso prejeli nobene reklamacije. Seveda pa se kosi z napako prikradejo pri serijah, kjer ni tako podrobnega nadzora – ko recimo dva delavca upravljata z večjim številom strojev. Po načrtu je treba v času ene izmene dvakrat preveriti kakovost izdelka in če delavec ne najde nobene napake, meni, da je celotna serija v redu.

In kako rešujejo reklamacije? Včasih se zgodi, da sta med tisoč izdelki dva slaba in kupec zahteva, da se prebere cela serija. Takrat odidejo punce iz pakirnice h kupcu in tam pregledajo celotno serijo ter izločijo slabe izdelke, če jih sploh še kaj najdejo. Včasih je tako, da sta bila slaba samo dva, ki ju je našel že kupec. V začetku marca pa je prišlo do zanimivega primera, ko se kupec in Polycom nista povsem natančno dogovorila o videzu izdelka. »Ko je kupec na Slovaškem, ki je naš izdelek zmontiral v drugega in poslal vse skupaj naprej večjemu kupcu, ugotovil, da naši izdelki ne ustrezajo merilom, smo na vrat na nos odšli na prebiranje. Ko smo začeli prebrat skladno z navodili našega kupca, smo ugotovili, da je skorajda cela serija zanič. Potem so se naši in njihovi tehnologi le dogovorili, kakšne so minimalne zahteve, tako da na koncu ni bilo tako veliko izdelkov z napako, montaža pri kupcu pa je lahko tekla nemoteno,« razlaga Stanka.

Enkrat mesečno se vodje skupin sestanejo z vodstvom, kjer pregledajo rezultate in se dogovorijo za delo v prihodnjem obdobju. Pakirnica pri tem seveda ni izjema, je pa res, da so cilji pakirnice manj raznoliki kot v ostalih skupinah. Kljub temu pa morajo tudi v pakirnici skrbeti za male koristne predloge, ki so jih že nekako izčrpali, jih pa takoj najdejo veliko, ko dobijo kakšno novo delo. Na primer: ko so začele punce iz pakirnice pomagati pri montažnem stroju, so takoj našle nekaj malih koristnih predlogov. Pri malih koristnih predlogih je pomembno to, da se ti zasidrajo v zavest in da si stalno pozoren na morebitne izboljšave.

Občasno se v Polycomu pojavijo zamisli o tem, da bi pakirnico ukinili in da bi morali iz proizvodnje prihajati izdelki brez napak in brez potrebe po dodelavah. Doslej se je izkazalo, da je pakirnica potrebna. Kljub vse večji avtomatizaciji in vse manjšemu številu napak se bo za punce iz pakirnice, pa še za kakšnega študenta, prav gotovo našlo delo. Polycom je namreč postal tako velika tovarna, da dela nikoli ne zmanjka – tudi tistega nenačrtovanega.

Igor Drakulič

Foto: Urška Jereb

Montažni stroj za Stabilus

Na teden bomo zmontirali 192 tisoč kosov

V Polycomu so že pred časom spoznali, da bi bila lahko njihova konkurenčna prednost, če bi določene izdelke tudi v celoti zmontirali, ne samo brizgali. Enega od prvih tovrstnih projektov v Polycomu je naročilo nemško podjetje Stabilus. Gre za montažo zgloba pri amortizerju za odpiranje zadnjih vrat ali pokrova motorja. Montažni stroj mora vsak teden zmontirati približno 192 tisoč zglobov in vzmeti.

Tehnolog Zdravko Šturm je vzdrževalec montažnega stroja

»Montažni stroj deluje po postajah. Prva postaja je vstavljanje zgloba na šablono. Potem se miza premakne na drugo postajo, kjer se na zglob vstavi vzmet. Tretja postaja je prosta, četrta postaja je meritev sile, peta postaja pa je izmet dobrih in slabih kosov. Če je sila preslaba, ali če ni vzmeti na zglobov, gre zglob v poseben zabojček, ki je namenjen za izmet. Sicer pa stroj šteje dobre kose in jih odlaga v zaboj. Ko je kosov tisoč, montažni stroj namesti nov, prazen zaboj,« razlaga Zdravko Šturm, tehnolog in vzdrževalec montažnega stroja.

Različne zglobne – cilindrične ali konusne – brizgajo v Polycomu, vzmeti pa izdeluje nemško podjetje Pieron. »Opažamo, da so vzmeti malce problematične, saj se včasih zatikajo, sicer pa montaža teče, kot je načrtovano,« pojasnjuje Šturm. V primeru popravil se jih loti kar sam, če pa

bi prišlo do večjega posega, bi poklicali strokovnjake iz podjetja Lama Dekani, ki je montažni stroj tudi izdelalo. Če bi bilo kaj narobe s programsko povezavo, bi lahko vse skupaj rešili kar preko online povezave, saj so povezani preko interneta.

Montažni stroj bo po potrebi deloval tudi 24 ur na dan, zato bodo z njim upravljali trije zaposleni, Zdravko Šturm pa bo kot vzdrževalec vedno priskočil na pomoč, če se bo kaj zataknilo. Delavci bodo sami nadzirali delovanje stroja, pa tudi kakovost izdelkov. Hkrati bodo morali poskrbeti za ustrezno pakiranje in dokumentacijo. Delavce na montažnem stroju bo v delovanje stroja vpeljal Šturm, ki je bil kar nekaj časa na usposabljanju v Lami. Tam so mu dali na voljo stroj, da se je z njim spoznal do potankosti, seveda pa so mu odgovorili na vsa vprašanja, ki so

se mu zastavila v zvezi z delovanjem in obratovanjem stroja.

»Če bodo v prihodnosti nova naročila za montažo, bomo verjetno dobili še kakšen stroj in kot zdaj kaže, naj bi bil jaz odgovoren zanj tudi vnaprej. Že doslej sem predlagal kar nekaj izboljšav, ki so jih v Lami upoštevali, tako da bo naslednji stroj prav gotovo še boljši od tega,« je prepričan Šturm.

V začetni fazi delovanja stroja je bilo slabih kosov od 0,15 do 0,20 odstotka, če bi pa dostavljali bolj kakovostne vzmeti, bi bilo slabih kosov še manj, še dodaja Šturm.

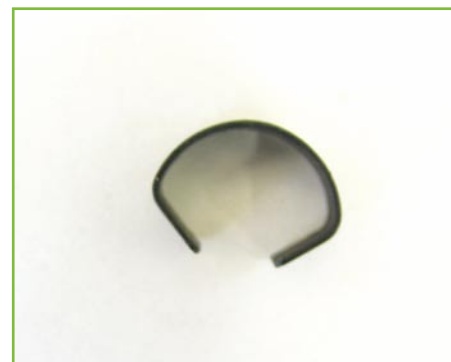
Igor Drakulič

Foto: Urška Jereb

in arhiv oddelka Tehnologija

Cilindrični zglob

Vzmet

Konusni zglob

Elektrostroji, roboti in avtomatizacija

Sejem Plast 2006 v Milanu

V Milanu vsake tri leta organizirajo sejem Plast za plastičarje in gumarje. Letos sta se ga udeležili tudi dve skupini zaposlenih iz Polycoma. Prva skupina v sestavi Stanka Pintar, Ivan Trobec, Milan Dolenc in Lenart Strel je sejem obiskala 15. februarja 2006, za dvodnevni obisk, 16. in 17. februarja 2006, pa smo se odločili Peter Bokal, Luka Strel, Miha Krek, Igor Bogataj in Zdravko Šturm, vsi z oddelka Tehnologije.

Razstavišče v Milanu

Sejem je bil ogromen, zato smo se že pred vstopom odločili, da ga prvi dan le na grobo pregledamo, naslednji dan pa se poglobimo v zadeve, ki nas zanimajo in ki so za nas pomembne. Seveda smo se v glavnem osredotočili na naprave in stroje s področja plastike. Tako smo si ogledali razstavne prostore proizvajalcev brizgalnih strojev Krauss Maffei, Negri bossi, Engel, Arburg, BM Biraghi, Demag, Sandretto, Fanuc, Boy in Battenfeld. Ogledali smo si temperirne naprave pro-

izvajalcev Green box, Piovan, Wittman in Single, pa tudi dozirne naprave in sušilce proizvajalcev Piovan, Moretto, Dipre, Koch in Colortronic. Zanimali so nas tudi roboti, ki so jih predstavila podjetja Wittman, Dal maschino, Engel, Krauss Maffei, Star, Harmo, Kuka in Abb. Ogledali smo si tudi druge izdelke in naprave kot so orodja in razni deli za orodja, toplokanalne naprave, separatorji, prijemala za robote, naprave za sejanje materialov, povijalke palet in transportni trakovi.

Brizgalni stroj Engel

Razstavni prostor podjetja Dipre

Robot, ki igra

Električni brizgalni stroj Krauss Maffei

Brizgalni stroj Negri Bossi iz leta 1950

Sejem je bil dobro organiziran, na njem pa so se predstavili vsi glavni proizvajalci v tem poslu. Videti je bilo nadaljevanje trenda v smeri elektrostrojev, na vse številnejših področjih pa je videti uporabo robotov in avtomatizacije. Podobnih sejmov bi se bilo smiselno udeleževati tudi v prihodnje.

Zdravko Šturm

Foto: ekipa na sejmu

Začelo se je z gobicami za cigarete

Spomini Vinka in Marije Stanonik

Ura je bila 4. zjutraj. Vinko in Marija sta pognala kombi in se odpravila proti Mariboru. Ob 9. uri sta bila že nazaj v Polycomu. »Urgentno naročilo, pač. Ob 12. uri imava na programu že novo vožnjo,« razlagata gospod Vinko in gospa Marija. Sta zaposlena v skladišču? Imata pogodbo za prevoz urgentnih pošilk? Ne, Vinko in Marija sta upokojenca in delata brezplačno. Vinko in Marija se pišeta Stanonik in sta starša od Igorja in Iztoka Stanonika, poleg tega pa sta tudi soustanovitelja podjetja Polycom.

Le kdo bi ob štirih zjutraj prostovoljno peljal blago v Maribor, me je zanimalo. »Zakaj bi čepela doma in se prekladala iz kuhinje na kavč in nazaj ter se smilila drug drugemu,« pravita sogovornika. Nimata nobenih obveznosti in rada pomagata. Skoraj vsak dan sta na svojem »delovnem mestu«. Pred kratkim sta dobila tudi nove »delovne prostore« v prvem nadstropju novozgrajenega objekta.

In kdaj prideta na »šiht«? »Ob šestih, tako kot sva navajena še od prej. Zdaj v glavnem res samo še voziva blago s kombijem, na pot pa se odpraviva, kadarkoli je to potrebno,« razlagata Vinko in Marija.

Začetki so bili težki

Polycom je lani praznoval 20. obletnico

Vinko Stanonik: »Na »šiht« prideva vsak dan ob šestih, tako kot sva navajena od prej.«

od ustanovitve in prvih začetkov v kleti domače hiše. Od kod sploh zamisel, da bi se začeli ukvarjati s plastiko? »Nekoč smo šli na obisk k sorodnikom na Dunaj in smo videli pri njih gobice za ugašanje cigaret. Včasih je bilo tega več v pepelnici,

Marija Stanonik: »Na oba fanta sva zelo ponosna in jima povsem zaupava.«

kih. Gobice so imele na sredini luknjo, v katero je kadilec vstavil cigareto, da mu je ni bilo treba mečkati in ugašati s prsti. Z gobico je to mogoče storiti bolj higienski. Kar naenkrat nas je prešinilo, da bi bila to lahko dobra ideja. Odločili smo se, da bomo kupili stroj za brizganje plastike in začeli delati. Prodali smo vse, kar je bilo vrednega pri hiši, saj smo za rabljen stroj potrebovali približno milijon takratnih dinarjev (ali približno 20 tisoč nekdanjih nemških mark). Takrat sem imel dobro službo v LTH-ju le jaz, žena je delala kot operater v RCO LTH, Igor je imel bolj povprečno zaposlitev, Iztok pa je bil na najslabšem, zato smo se odločili, naj bo on nosilec obrti. S tistimi gobicami za cigarete takrat ni bilo kakšnega velikega uspeha, smo pa kmalu začeli sodelovati z nekdanjim pohištvenim podjetjem Jelka, ki je delovalo v okviru cerkniškega Bresta. Naš prvi res uspešen izdelek je bil polkrožni kos, ki so ga uporabljali za odpiranje predalov in omar. Če bi hoteli v Jelki tako odpiralo izdelati iz lesa, bi bilo

štirikrat dražje, in to je bila naša priložnost, ki smo jo dobro izkoristili. Dobiček v naslednjih letih smo vlagali v nakup dodatnih rabljenih strojev, kmalu pa je bila domača klet premajhna, zato smo najeli večje prostore. Iztoku sta se v obrti kmalu pridružila še žena in Igor, jaz pa sem v LTH-ju vztrajal, dokler se je še splačalo,« obuja 20 let stare spomine Vinko.

Težki časi pred osamosvojitvijo

V drugi polovici 80. let se je takratna Jugoslavija ubadala z visoko inflacijo, ki je hudo prizadela tudi obrtno delavnico družine Stanonik. S kupci so sklepali pogodbe, v katerih so bili tudi do 90-dnevni plačilni roki. Seveda je bil prihodek po treh mesecih skoraj povsem brez vrednosti. Poleg tega so se tudi naročila zmanjšala za polovico. Jugoslavija je razpadala in ker naj bi bila Slovenija kriva za razpad, so druge republike (predvsem Srbija) zaprle meje za slovensko blago. »Še dobro, da smo začeli obrt nekaj let pred visoko inflacijo in smo v tem času ustvarili rezervo, ki nam je pomagala, da smo se prebili skozi najhujše čase. No, inflacija je imela tudi svetle plati, saj se je realno zniževala tudi vrednost posojil. Tako smo kmalu po osamosvojitvi odplačali polovico posojila kar v enem zamahu,« pojasnjujeta Vinko in Marija.

Po osamosvojitvi so se razmere začele hitro obračati na bolje. Naročil je bilo vse več, plačilni roki so se skrajšali, cene izdelkov so se izboljšale. Posel se je širil, zato se je bilo treba ozreti po novih, večjih proizvodnih prostorih. Ker v Škofji Loki ni bilo nič primernega, so odšli v Predmost, potem pa se je pokazala možnost nakupa prostorov na zdajšnji lokaciji v Poljanah. Stanoniki najprej niso bili najbolj navdušeni, saj so bili stropi prenizki, tudi stavba je bila bolj v klavnem stanju, potem pa so le ugotovili, da bi bila to dobra poslovna odločitev. Kupili so stavbo, vložili v obnovo in možnosti za hitro rast so se odprle.

Širitev in rast

»Na oba fanta sva zelo ponosna in jima povsem zaupava, kljub temu pa se mi zdi, da je ta širitev prehitra. Iztok in Igor nosita veliko odgovornost skoraj izključno na svojih ramenih, saj ni lahko preskrbeti delo za več kot sto zaposlenih, obenem pa skrbeti še za naložbe, vračanje posojil in druge obveznosti,« je bila mama Marija obenem ponosna in zaskrbljena. Oče Vinko pa je dodal: »Lani je bilo res toliko novih izdelkov in naročil, da je bil to za vse kar precejšen šok. Morda bi bilo treba letos res malce pritisniti na zavoro,

vendar ne toliko, da ne bi bilo rasti. Vsako leto moraš vsaj malo rasti, sicer začneš nazadovati,« je prepričan oče Vinko.

Starejša Stanonikova sta aktivno sodelovala v Polycomu, dokler so bili organizirani kot samostojni podjetniki. Ko so se morali pred nekaj leti zaradi širitve in rasti organizirati kot družba z omejeno odgovornostjo, sta ugotovila, da je vse skupaj zanj postalo preveliko in prezahtevno. Odločila sta se, da bosta podjetju pomagala po najboljših močeh, da pa se ne bosta več vmešavala v poslovne, kadrovske in organizacijske odločitve.

»No, zdaj bomo morali pa že počasi končati. Čaka naju nov prevoz,« sta mi dala vedeti. Polycoma, pa naj bo še tako velik, si ne znamo predstavljati brez Vinka in Marije Stanonik. Naj jima zdravje še dolgo služi.

Igor Drakulič

Foto: Urška Jereb

Povrnitev škode zaradi divjadi

Lovski družini Poljane in Gorenja vas obveščata, da zbirata pisne zahtevke za povrnitev škode, ki je pozimi nastala zaradi divjadi. Za dodatne informacije so v Lovski družini Gorenja vas dosegljivi na telefonski številki 031 871 622, Lovsko družino Poljane pa lahko pokličete v popoldanskem času na telefonsko številko 04 518 50 05.

Občina Gorenja vas-Poljane

Sprejet občinski proračun

Občinski svet občine Gorenja vas-Poljane je na svoji redni seji, ki je bila 27. januarja 2006, razpravljal tudi o občinskem proračunu, težkem nekaj več kot 1,66 milijarde tolarjev. Glavna naložba v tem letu bo gradnja telovadnice in ureditev zunanjšega igrišča pri osnovni šoli Poljane, za kar bodo v občini namenili 235 milijonov tolarjev. Za gradnjo nove telovadnice pri osnovni šoli Jela Janežiča bodo namenili pet milijonov tolarjev, za ureditev zbirnega centra za odpadke v Todražu pa bo šlo iz proračuna 20 milijonov tolarjev. Razširitev čistilne naprave v Gorenji vasi bo stala 50 milijonov tolarjev, za gradnjo poslovnih objektov v Leskovici, Stari Oselici in Poljanah pa so namenili 34 milijonov tolarjev. Precej denarja so namenili tudi dvem gospodarskim conam. Druga faza komunalnega opremljanja gospodarske cone Todraž bo stala sto milijonov tolarjev, za pripravo projektov, nakup zemljišča in začetek gradnje komunalne opreme za gospodarsko cono Dobje pa so namenili 33 milijonov tolarjev. Skoraj 80 milijonov tolarjev iz občinskega proračuna bo šlo še za urejanje novih sosesk Vršajn in Dobenska Amerika, za prenovo občinskih cest in javnih poti pa so predvideli 132 milijonov tolarjev.

Kdo bi prevzel Tavčarjev dvorec?

Občine Gorenja vas – Poljane, Škofja Loka in Žiri iščejo investitorja, zainteresiranega za prevzem in oživitev Tavčarjevega dvorca na Visokem v Poljanski dolini. Kompleks dvorca obsega dvorec 451 m², gospodarsko poslopje 430 m², dvorišče 555 m², park 1.086 m² in kmetijske površine.

Ponujajo možnost dolgoročnega najema dvorca za dobo najmanj 40 let ali več, pri čemer se namesto najemnine upoštevajo vlaganja v obnovo dvorca, predvidena pa je tudi možnost kasnejšega odkupa dvorca.

Pisne ponudbe zainteresiranih vlagateljev (predstavitev ponudnika s programom predvidenih dejavnosti) pričakujejo na **Občini Gorenja vas - Poljane, Poljanska cesta 87, 4224 Gorenja vas, s pripisom »PONUDBA, DVOREC VISOKO«.**

Zaželeno je upoštevanje izbire programskih vsebin, namenjenih tudi zunanjim obiskovalcem (odprti tip).

Za predhoden ogled dvorca se lahko dogovorite po telefonu 04 / 51 83 100. Vse dodatne informacije lahko dobite tudi po telefonu 041 / 767 390 ali 031 / 676 418.

Foto: Arhiv LTO Blegoš

Humanitarna akcija za Pakistan

Zbiranje denarja za spalne vreče

Oktobra lani je Pakistan prizadel katastrofalen potres, številni ljudje pa so ostali brez domov. Ker je bil v začetku leta 2006 na tem območju še hud mrz, so se številne države odločile, da tem ljudem pomagajo z različnimi humanitarnimi akcijami.

Obisk dr. Ande Perdan

Kmalu po novem letu je učitelj in ostale zaposlene na OŠ Poljane obiskala zdravnica iz Gorenje vasi – dr. Anda Perdan, ki je bila že večkrat v tistih krajih, zato pozna tamkajšnje razmere in ljudi. Učitelj je seznanila z akcijo Zbiranja sredstev za spalne vreče za prizadete v potresu v Pakistanu. Vsi so se soglasno strinjali, da je treba ljudem pomagati.

Rezultati akcije zbiranja sredstev

Denar za spalne vreče so zbirali vsi učenci na osnovni šoli – od najmlajših do najstarejših. Prvi razred, kjer je tudi največ učencev, je med vsemi razredi zbral največ denarja, tako da bi z njim lahko kupili deset spalnih vreč, pri čemer ena spalna vreča stane 4.005 tolarjev. Na predmetni stopnji je 5.a razred zbral za šest spalnih vreč, učenci v Javorjah pa so zbrali za skoraj sedem spalnih vreč. Pohvaliti je treba vse učence, saj so skupaj na šoli zbrali 292.410 tolarjev, s tem denarjem pa je bilo mogoče kupiti 73 spalnih vreč. Svoj delež so prispevali tudi zaposleni na OŠ Poljane. Zbrali so 140.000 tolarjev, ki so jih namenili za nakup nujnih potrebščin.

Predavanje o Pakistanu

Dr. Anda Perdan je 18. januarja 2006 za učence 7., 8. in 9. razredov pripravila predavanje o Pakistanu s pomočjo diapozitivov. Dr. Perdanova je učencem povedala, da pakistanski otroci niso nič slabši od drugih, kljub temu, da nimajo takih igrac, kot jih imajo otroci pri nas. Kljub trdim življenjskim pogojem živijo v lepem naravnem okolju, življenje v Pakistanu pa v glavnem poteka na mestnih trgih. Veliko se ukvarjajo z rokodelstvom – na primer izdelujejo posodo iz gline. Njihova osnovna hrana je riž, veliko pa uporabljajo tudi začimbe. Njihova sadje in zelenjava sta v primerjavi z našo veliko bolj okusna, saj vse pridelujejo biološko. Ljudje nosijo pisana oblačila in so v primerjavi z nami temnejše polti. Ljudje se tudi po oblačilih ločijo po tem ali so iz mesta ali iz vasi. Veliko cest ni asfaltiranih, avtobusi so pisani in prepolni, vozi-

jo se tudi z rikšami. Mnogi predeli pa so tako nedostopni, da morajo po njih hoditi kar peš. Poti so zelo različne, značilne so tudi ozke stezice ob rekah, ki so lahko zelo nevarne. Otroci, ki hodijo po teh poteh, so vsak dan v nevarnosti.

Zanimivo je, da ženske dojijo otroke do drugega leta starosti. Otroci so navajeni skrbeti drug za drugega, starejši otroci pa imajo v varstvu mlajše. Zaradi slabe higijene imajo precej kožnih obolenj. Otrokom se tuji zdijo zelo zanimivi in jim radi sežejo v roko. Otroci običajno pomagajo odraslim pri vsakdanjih opravilih.

Bolj srečni so od nas

Šole imajo angleški šolski sistem, mestne šole pa so bolj kakovostne od tistih, ki so po vaseh. Pri nas ni teh razlik. Če primerjamo njihovo šolsko opremo z našo, je njihova veliko bolj skromna. Večkrat imajo pouk na prostem. Učijo se tudi tako, da naglas ponavljajo in vpijejo naučene besede. Angleščino se učijo že od prvega razreda naprej. Njihove šolske potrebščine so skromne, kar pa ni razlog, da jim ne bi uspelo priti do univerzitetne izobrazbe. Iz šole prihajajo nasmejani in veseli.

Dr. Anda Perdan je povedala, da je tam opaziti veliko več srečnih ljudi kot pri nas. Torej, če ima nekdo nečesa preveč, ni nujno, da je srečen. Zanimivo je na primer, da medtem ko ročno žanjejo riž, pojejo in se pogovarjajo.

Žal smo videli tudi porušene stavbe, med njimi tudi šole. Oblačila, ki jih države z vsega sveta pošiljajo prizadetim ljudem, tamkajšnjim prebivalcem največkrat ne pridejo prav. Tam imajo drugačno kulturo in takih oblačil sploh ne potrebujejo, zato oblačila največkrat kar zažgejo.

Na koncu se je gospa Anda Perdan učencem zahvalila za pomoč in poudarila, da ne glede na to, kdo in kaj smo, nismo nič boljši od drugih. Smo le drugačni in če znamo drugačnost spoštovati, nas to osebno le še bolj bogati.

Lucija Peršin

Obisk najstarejše skupine v Polycomu

Podjetje Polycom je 6. februarja 2006 obiskala najstarejša skupina otrok iz vrtca Agata. Obisk jim je ostal v lepem spominu, napisali pa so tudi nekaj utrinkov v obliki intervjuja.

Otroci so videli Polycom skozi svoje oči

Kaj je Polycom?

»Tovarna.«

Kaj je tovarna?

»Da so noter roboti, stroji, mašine, viličar, dvigalo. V tovarni je največji stol direktorjev. V tovarni so različni izdelki.«

»V tovarni je smrdelo in pihal je topel zrak.«

Kaj vam je bilo najbolj všeč?

»Zeleni roboti, ki so prijeli izdelek in ga spustili po toboganu.«

Kaj bi vi delali, če bi bili zaposleni v Polycomu?

»Na računalniku bi izdelke povečali in pomanjševali.«

»Vozil bi viličarja.«

»Delal bi tisto, kar dela od Julije ati.«

Kako nastane končni izdelek?

»Najprej dajo kroglice v robot in te kroglice se stopijo. Pol pa pride ven izdelek, ki pade v škatlo. Škatlo zaprejo in jo odpeljejo v trgovino.«

Hvala vam za prijeten obisk in priporočamo se za štipendije.

Lep pozdrav in še naprej vam želimo veliko uspehov

Otroci, Špela in Saša

Foto: Urška Jereb

Živahna turistična dejavnost

Dva mednarodna projekta

V letu 2006 sta na Škofjeloškem pričela teči dva zanimiva mednarodna turistična projekta, ki potekata v okviru programa Interreg IIIA Slovenija – Avstrija, iz katerega sta projekta večji del tudi financirana.

»Prekomejno trženje kulturnega turizma«

Projekt bo izvajala Lokalna turistična organizacija Blegoš, ki je projekt v letu 2005 tudi prijavila na razpis Interreg IIIA Slovenija – Avstrija. Avstrijska partnerja v projektu sta Slovenska gospodarska zveza na Koroškem in Interesna skupnost Selskih kmetov, na Škofjeloškem pa so k projektu pristopile občine Gorenja vas – Poljane, Škofja Loka, Železniki in Žiri ter Razvojna agencija Sora. Projekt se bo izvajal na Škofjeloškem območju ter delno v Občini Sele na Koroškem.

Perspektivo v razvoju škofjeloškega območja kot turistične destinacije vidimo predvsem v razvoju okolju prijaznega turizma, ki bo temeljil na kulturnem turizmu in povezoval tisočletno kulturo mesta s privlačnostjo podeželja ter številnimi ostanki kulturne dediščine, in produkti, ki nastajajo ob povezovanju kulturne dediščine s produkti podeželja.

Projekt je namenjen nosilcem kulturnega turizma (nepremična dediščina – stavbna dediščina – stara mestna in vaška jedra, hiše, ... muzeji in galerije, nosilci blagovnih znamk produktov s podeželja, rokodelci oziroma izdelovalci domače in umetnostne obrti, organizatorji prireditev, nosilci kulinarčne ponudbe, turistični vodniki, društva, izobraževalne institucije), ki jih vabimo k sodelovanju. Rezultati projekta bodo namenjeni tudi kulturnemu turizmu (šolske skupine, upokojniki, ljubitelji dediščine, obiskovalci kulturnih prireditev, narodna manjšina, izseljenci, lokalno prebivalstvo, gurmani).

»Emina romarska pot«

Projekt jemlje za osnovo verski oziroma romarski turizem na Koroškem in v Sloveniji. Večan je na kraje, ki so kakorkoli povezani s sv. Emo oziroma so bili ali so še vedno romarski kraji. Poleg tega vključuje kulturno, zgodovinsko, etnološko in naravno dediščino krajev ter ostalo turistično ponudbo. V Sloveniji se bo projekt izvajal vzdolž celotne trase Emine poti – na Gorenjskem spadajo pod okrilje tega projekta predvsem Škofjeloško območje,

širša okolica Kranja in Bohinja.

Projekt se bo izvajal v letih 2006 in 2007. Rezultat projekta bo romarska pot, trasirana in označena na terenu, opremljena s promocijskimi materiali, vodniki, kartami in romarskimi knjižicami, izdelana bo premična fotografska razstava o projektu in o sv. Emi, Emin medaljon, izdan ponatis prvega slovenskega življenjepisa o sv. Emi iz leta 1839, izveden postopek za izdajo spominske poštne znamke z likom sv. Eme, organizirano izobraževanje lokalnih turističnih vodnikov in ponudnikov turističnih storitev, urejena spominska soba sv. Eme, organiziran strokovni mednarodni posvet o sv. Emi, poskrblje-

Fortunov mlin v Hotovlji

no bo za zagotavljanje ustreznih in zadostnih informacijskih, prenočitvenih in gostinskih zmogljivosti in podobno.

»Pot po stari meji«

Trenutno pripravljamo tudi prijavo projekta "Pot po stari meji", gre pa za razpis Norveškega finančnega mehanizma. Projekt vključuje turistično ureditev utrdbene kulturne dediščine, ki je bila postavljena v obdobju med obema vojnama na takratni meji med Kraljevino Italijo in Kraljevino Jugoslavijo – tako

Proslava ob kulturnem prazniku

Osrednja občinska proslava ob letošnjem kulturnem prazniku je bila v kulturni dvorani v Sovodnju. Navada je, da se osrednja kulturna prireditev seli po manjših vaseh, svoje ustvarjalne moči pa ob tej priložnosti združijo vsi občinski kulturniki. Letošnja prireditev je bila v znamenju vode, saj v dolini Kopačnice iščejo izvire tople vode, ki bi lahko v občini pospešila razvoj turizma. Obiskovalci so lahko uživali v pestrem kulturnem programu, nastopili pa so kvartet Krehovci, mladinski pevski zbor župnije Nova Oselica, Minka Marija Likar, Janez Ramoveš, mladi glasbeniki in igralci iz podružnične šole Sovodenj in plesna skupina Step. Program so popestrili tudi s projekcijo utrinkov iz okolice, za katere sta poskrbela fotografa Izidor Jesenko in Silvo Peternelj.

Dvakrat več članov

Število članov v Turističnem društvu Slajka iz Hotavelj se je v preteklem letu skoraj podvojilo in zdaj šteje že več kot sto članov. Društvo vsako leto organizira nekaj že tradicionalnih prireditev in akcij. Pozimi so zanimivi smučarski poleti, avgusta pripravijo zelo odmevno igro, vse več zanimanja med člani pa je tudi za pohodništvo oziroma za redno obiskovanje turističnega doma na Slajki.

Rupnikovo linijo kot Alpski zid. V okviru projekta bomo obnovili nekatere turistične objekte, postavili info točke in izdelali promocijsko-informativno gradivo. Geografsko bo projekt zajemal ves zahodni del Slovenije, od Kranjske Gore do Ilirske Bistrice. Nosilec projekta je LTO Blegoš, partnerji pa druge Lokalne turistične organizacije, občine, društva, Zavod za varstvo kulturne dediščine in drugi.

mag. Saša Jereb, LTO Blegoš

Foto: Arhiv LTO Blegoš

Podelili smo tudi nagrade

Poveselili smo se v gostilni na Vidmu

Čeprav smo že dodobra zakorakali v pomlad, je prav, da se spomnimo na našo novoletno zabavo, ki je bila 23. decembra 2005 v gostilni na Vidmu. Za glasbeno spremljavo je poskrbel naš Jože Gramc iz oddelka logistike, na zabavi pa smo izžrebali tudi dobitnike nagrad za MKP (male koristne predloge) in TDI (tehnične in druge izboljšave) za obdobje od 31. maja do 31. decembra 2005.

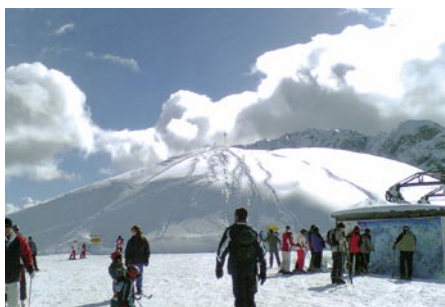

Ubrano petje moškega kvarteta iz Polycoma

Muzikant Jože Gramc

Nagrade	Nagrajenci
Nagrada za posebne dosežke na področju avtomatizacije	Igor Bogataj
Nagrade za MKP/TDI (III. kategorija)	Pavle Gartnar
Nagrade za MKP/TDI (III. kategorija)	Lenart Strel
Nagrade za MKP/TDI (III. kategorija)	Mateja Miklavčič
Nagrade za MKP/TDI (III. kategorija)	Simon Oman
Denarna nagrada MKP/TDI (III. kategorija)	Tone Debeljak
Denarna nagrada MKP/TDI (III. kategorija)	Janez Jelenc (2X)
Denarna nagrada MKP/TDI (III. kategorija)	Matija Režen
Denarna nagrada MKP/TDI (III. kategorija)	Nataša Jesenko
Denarna nagrada MKP/TDI (III. kategorija)	Luka Strel
Denarna nagrada za MKP/TDI (II. kategorija)	Štefan Palo
Denarna nagrada za MKP/TDI (II. kategorija)	Zdravko Šturm
Denarna nagrada za MKP/TDI (II. kategorija)	Stojan Toporiš
Denarna nagrada za MKP/TDI (II. kategorija)	Zoran Božnar
Denarna nagrada za MKP/TDI (I. kategorija)	Milan Štern
Denarna nagrada za MKP/TDI (I. kategorija)	Pavle Gartnar
Denarna nagrada za MKP/TDI (I. kategorija)	Miha Tušek

Koledar prireditev	
April–oktober 2006	12. Hotaveljska grča; Hotavlje z okolico (prireja ŠD Marmor Hotavlje)
8. in 9. april 2006	Mednarodna avtomobilska gorsko hitrostna dirka »Lučine 2006« na odseku ceste Gorenja vas–Lučine (prireja Motoklub Buhc)
Vsak prvi četrtek v mesecu	Lažji planinski izleti za upokojence Organizator: Planinsko društvo Gorenja vas, informacije Franci Fortuna
8. april 2006	Tržnica kmetijskih pridelkov in izdelkov Parkirišče nasproti trgovine Malček, od 8. do 12. ure Organizator: Razvojna agencija Sora
13. maj 2006	
10. junij 2006	
1. maj 2006	Tradicionalni pohod na Bukov vrh Organizator: TD Poljane

Smučanje v Nassfeldu

Krasno sončno vreme, ki je bilo v soboto, 11. marca 2006, smo izkoristili za smučarski izlet v Nassfeld. Izleta se je udeležilo kar 15 Polycomovcev. Kako smo se imeli? Fotografije verjetno povejo dovolj.

Foto: Janez Jelenc

